

Governar amb respecte, humanament!

«Vivim en la indiferència permanent, que no deixa de ser un dels pitjors mals socials»

El respecte és un valor humà que es fonamenta amb la dignitat de la persona, o sigui allò que ens fa humans i no "animals irracionals", i que es dóna d'igual a igual i que ha de ser compartit per a tots. Del respecte es desprenen els principis que regulen les nostres vides: tractar com desitges que et tractin, conèixer els límits dels teus drets i obligacions, generar normes i lleis que els regulin, valorar el dolor aliè, estendre una mà a qui pateix i és exactament com tu. En definitiva, és l'actitud de reconeixement dels drets de les persones i la valoració de la seva identitat, opinió o manera de pensar.

Admetre que l'altre, malgrat ser diferent, té molt en comú amb tu: necessitats, desitjos, pors, il·lusions i els mateixos drets. Sense aquest respecte a les diferències és impossible crear un món de relacions d'enteniment i sense discriminació. A més, si respectes també menysprees la violència, ja que aquesta es veu com un acte d'agressió, no únicament a l'altre, sinó a un mateix.

Es considera el respecte com la primera condició per saber viure i per posar les bases d'una autèntica convivència en pau. I per això és tan important que es treballi des de la infància i a tots nivells, en el respecte, ja que és la base de tota la resta de valors que es poden trobar dins d'una persona. És a partir del respecte a un mateix que podem viure en llibertat i felicitat, i és a partir del respecte pels altres que podem viure en societat.

Malgrat tot, és evident que no veiem per enlloc que aquest valor estigui present, en el dia a dia, de les relacions humanes (cada cop menys). Vivim en la indiferència permanent, que no deixa de ser un dels pitjors mals socials.

La societat ultra tecnificada, el sistema capitalista ens ha convertit en éssers incapaços de poder prestar atenció i, literalment, d'adonar-nos de les diferències i de les qualitats d'allò i d'aquells que tenim a prop. L'indiferent mira però no veu, i per això tot li és igual; ell "passa". No ens assabentem prou de la significació del que fan o del que deixen de fer, les persones, i el pitjor de tot, és que no ens queda, ni mala consciència. Això explicaria, en gran part, tot el que ens està passant, en aquesta societat "out", en aquesta societat "malalta" i insensible.

El contrari de ser indiferent és justament el fet de saber prestar atenció, el fet de saber escoltar. Una actitud no només de naturalesa cognitiva sinó també moral. Sincerament, els nostres governs, locals, autonòmics, estatals, estan governant amb aquests valors de "respecte"? o saben que és el respecte? Són conscients del patiment aliè dels conciutadans i conciutadanes? És evident que no? Perquè si així fos, no hi hauria una democràcia tan feble!, no i hi hauria tantes desigualtats!, no es vulnerarien tants drets socials, sense que passi res!

Si haguéssim après a respectar la natura, el principi de tots nosaltres, caldria declarar "falses" i demagògiques alarmes de "crisis climàtica"? Per rentar la mala consciència? Si els polítics, partits i el poder, assumissin el valor "respecte", sabrien que respecte vol dir equilibri, "equitat", allò que fa que hi hagi justícia de veritat, i no com una simple ficció, una farsa al servei dels hipòcrites.

Com pot ser que hi hagi "persones" al poder que puguin dormir tranquil·les, saben que: hi ha nens morint de fam a l'Àfrica, al mateix temps que, altres s'ofeguen travessant el mar Mediterrani sobre quatre fustes, o que uns menors i la seva família estan sent expulsats de casa seva, a la

vegada que uns conciutadans estan al servei d'urgències d'un hospital esperant des de fa hores i hores, potser amb risc greu per a la seva salut, o altres es moren directament esperant l'ajut necessari d'una Llei de la Dependència... L'essència del respecte és la mirada atenta "Respectus", en llatí, deriva del verb "respicere, que significa 'mirar enrere', 'mirar atentament', 'remirar'

No estarem governats per uns éssers cecs, completament cecs? Ja tenia raó, ja! El magnífic escriptor portuguès, José Saramago quan va escriure la meravellosa obra "Elogi de la Ceguesa", d'obligada lectura. La humanitat no té futur si no avança cap al respecte als drets humans.